

meget op på at sige, at der skal være tale om valgfrihed, det er sådan et gennemgående ord, og det første, man gør, er at afskaffe et valg, i og med at man fjerner børnepasningsorloven. Det andet, man gør, er, at man derved også fjerner nogle muligheder for at placere orloven. Hvor man med den nuværende ordning har flere muligheder for at udskyde og lægge orlovsperioder ind, vil man med det nye forslag kun give én periode, altså færre valgmuligheder.

Så er der en mulighed for, at man kan udskyde en orlovsperiode på 32 uger efter aftale med arbejdsgiverne. Der står ingen steder, at man har en ret til det. Det vil sige, at det, der i dag er en retstilstand, ændres fremover til at blive en aftalemulighed, og ved en aftalemulighed er det jo sådan, at det altid er den stærkeste, der har retten, og hvis ikke det står i en lov, hvem der har retten, ja, så bliver det den stærkeste part i et arbejdsgiver/lønmodtagerforhold, og det er sjældent lønmodtageren.

Derfor mener vi faktisk fra SF's side, at der er behov for, at vi udformer en barselreform, som tager det primære sigte at forbedre forholdene for børnefamilierne. Og hvorfor? Ja, fordi vi af familiepolitiske grunde mener, det er rigtigt, at der bliver mere tid sammen med børnene, mens de er små, fordi det har en positiv virkning på børnenes opvækst og fremtid, men så sandelig også, fordi det store behov, samfundet har for, at der bliver født flere børn, gør, at vi som politikere har en forpligtelse til at sikre nogle ordentlige vilkår for børnefamilierne.

Hvad er virkeligheden? Virkeligheden er, selv om desværre ikke mange partier i den her sal ønsker at diskutere det åbent, at der bliver født for få børn, at vi slet ikke er i stand til at bemande arbejdspladserne hverken i den private sektor eller i den offentlige sektor om 5-6 år, når de store krigsgenerationer går på pension.

Det kan vi selvfølgelig ikke nå at løse ved at lave en ordentlig barselreform nu. Jeg er godt klar over, der er et lidt længere tidsperspektiv i det, men hvis ikke vi tager den problemstilling alvorligt, undergraver vi vore egne muligheder for at sikre velfærdssamfundets fremtid.

Derfor mener SF, at vi skal forlænge barselorloven fra 26 uger til 48 uger. Vi mener også, at der skal sikres nogle flere muligheder for, at mændene får et incitament til at tage en del af barslen og dermed også mere tid sammen med børnene.

Vi har også foreslået, og det er måske særlig henvendt til Dansk Folkeparti, som har lidt af de samme overvejelser, men selvfølgelig også til de partier der tidligere har ytret positive tilsagn herom, at vi omkring børnepasningsorloven, som vi mener skal bevares af hensyn til fleksibiliteten og valgfriheden, sørger for at give mulighed for, at man kan veksle de nuværende 13 ugers retskrav til 7 uger, forstået på den måde, at man veksler 13 uger på de 60 pct. om til 7 uger på fulde dagpenge. På den måde sikrer man, at man også giver lavtlønnede en økonomisk mulighed for at gøre brug af børnepasningsorloven og dermed af den samlede forlængelse af barselsperioden.

Nok så væsentligt: Vi skal altså sikre, at vi får en pasningsgaranti. Hvis ikke vi får en pasningsgaranti, vil vi bidrage til, at kommunerne sløser med at få bygget daginstitutioner, fordi forældrene jo kan blive hjemme. Mange forældre vil gerne blive hjemme og skal have mulighed for at blive hjemme, men der er altså også børnefamilier, hvor man gerne vil tilbage på sit job efter et halvt år, og så skal der være en pasningsmulighed, for er der ikke en pasningsmulighed, fjerner man en valgmulighed for den enkelte børnefamilie, og man hæmmer også erhvervslivets udvikling, som har behov for arbejdskraften, så det er begge hensyn, der skal tages.

Det sidste, jeg skal sige, er, at vi også er nødt til at finde en model, som gør, at især de små virksomheder har mulighed for at indgå i en bedre barselsordning. Det vil sige, vi skal have lavet nogle barselfondsordninger, som er solidariske, sådan at de store mandearbejdspladser også bidrager lidt til de små, specielt butiksområdet, hvor der er mange kvindelige medarbejdere. Det er altså også her et spørgsmål om, at vi får et gran af solidaritet og fællesskab ind i en bedre barselreform.

Med de bemærkninger vil jeg sige, at SF ikke kan støtte, det er måske også fremgået af min ordførertale, regeringens forslag i dets nuværende form, men eftersom vi sammen med Kristeligt Folkeparti og Enhedslisten har sådan et grundlæggende ønske, gentaget mange gange her i Folketinget, om forbedrede forhold for børnefamilierne, tilsiger vi selvfølgelig aktive bidrag og støtte til de åbne forhandlinger, der må blive mellem Folketingets partier, om at skabe en barselreform til gavn for børnefamilierne.